

paa § 23, da udtalte det ærede Medlems Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 8nde Valgkreds (Martin Olsen) en Tak til Forsvarsministeren og begrundede den bl. a. der ud fra, at naar man nu medregnede disse Dyrtdis- og midlertidige Lønningstillæg i Lønningerne, saa havde det den Fordel, at saa vilde deres Understøttelser og Pensioner, naar de gik af, blive større som Følge af, at Lønnen var større. Hvis det ogsaa den Gang havde været Socialdemokraternes Princip, at man skal fastsætte Understøttelsen til at være tilstrækkelig for en Familie til at leve af, uden Hensyn til, hvor meget eller hvor lidt vedkommende har i Løn, saa havde der saa sandt ikke været nogen som helst Anledning for det ærede Medlem for Københavns 8nde Valgkreds til at takke Ministeren netop med den Motivering, for saa var det fuldstændig ligegyldigt, om det, der stod et andet Sted paa Finansloven, blev regnet med til deres faste Lønninger eller ej, saa skulde man altsaa fastsætte Understøttelserne efter helt andre Regler, efter, hvor mange Børn der var. Det er det, det ærede Medlem vil have, at naar en Mand har 6 Børn, skal han uden Hensyn til sin Løn have større Understøttelse end den Mand, der har et eller slet ingen Børn. Det er, som jeg sagde, et nyt Princip, det ærede Medlem har fundet paa; det har heller ikke indenfor hans eget Parti været Regelen.

Jeg skal saa sige, at naar den højtærede Minister havde gjort Rede for, hvorledes den paagældende forhenværende Baadmands Tilstand var og er, og begrundede, hvorfor han ikke kunde tage mod det Underændringsforslag, der var stillet, saa var der for mig ingen som helst Anledning til at gentage, hvad den højtærede Minister havde sagt; jeg havde desuden forstaaet det ærede Medlem for Fredericia saadan, at det ikke specielt var den ene Mand, det drejede sig om, men i al Almindelighed de Principper, der laa til Grund for Beregningen af Understøttelser. Derfor holdt jeg mig mere til det almindelige og fandt ingen Anledning til at komme ind paa det specielle. Da det ærede Medlem saa fik Ordet, udtalte han sin Forbavselse over, at jeg ikke holdt mig til Sagen, jeg talte slet ikke om dette specielle Tilfælde. Men det ærede Medlem er ikke den rette Mand til at rette Bebrejdelser mod mig i saa Henseende, for var der noget, det ærede Medlem ikke gjorde, da han havde Ordet, var det at holde sig til det specielle Tilfælde. Det

ærede Medlem talte om Understøttelser baade til Landpostbude, Ledvogtere, Kontorchefer og en hel Mængde andre. Underændringsforslaget var mere et Intermezzo i det ærede Medlems Tale, saa det ærede Medlem skulde ikke rette Bebrejdelser mod mig for ikke at holde mig til Sagen. Det skulde det ærede Medlem selv have gjort.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): I Anledning af de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremkom med, skal jeg bemærke, at den ærede Ordfører gjorde sig skyldig i en Fejl, naar han mente, at det var ikke særlig den paagældende Mand, hvis Understøttelse jeg interesserede mig for. Jo, vist er det saa, det er ham, jeg særlig interesserer mig for. Men jeg vil forstaa det saaledes, at hvis Forslaget bliver vedtaget, betyder det, at Flertallet er parat til at tage Konsekvenserne deraf. Det udtalte jeg, første Gang jeg havde Ordet, og jeg gentager, at bliver det vedtaget, betyder det saa grumme lidt, naar man henser til de mange Mænd, der have lige saa daarlig Understøttelse som den, her er Tale om. Men saa haaber jeg, Flertallet vil tage Konsekvenserne.

Jeg vil endnu en Gang spørge den højtærede Minister: Kunne vi fra Ministeriets Side vente et Lovforslag, tagende Sigte paa at ændre Pensionslovenes og Invalidelovens Regler saaledes, at man kan give højere Understøttelser fremtidig, eller vil Ministeren støtte et Forslag, der fra anden Side maatte fremkomme i den Retning?

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Med Hensyn til det sidste vil jeg først afvente Lønningslovenes Skæbne her i Tinget, for faa vi først Lønningslovene vedtagne, saa stige jo samtlige Pensioner ogsaa. For øvrigt ligge disse Spørgsmaal ikke under mig særligt, men jeg skal til enhver Tid stille mig saa velvilligt overfor den Slags Spørgsmaal, som overhovedet muligt.

Med Hensyn til selve den Mand, der er Tale om, kom det ærede Medlem med en Bemærkning om, at han behøvede ikke at slaa Øjnene ned for sit Arbejde. Nej, det behøver han ikke, det har været en brav Mand i Redningsvæsenets Tjeneste. Han er dekoreret derfor og er bleven prist af sine overordnede, og det samme vil jeg gøre. Hans Understøttelse er beregnet ham efter den Invalidelov, som en Gang er bleven Norm for slige Understøttelser, og som